

Cíl a „zacílenost“

Koncept „cíle“ (télos) a „zacílenosti“ (téličnosti) je připisován zejména Aristotelovi, a pravděpodobně z tohoto důvodu je od počátku nové doby napadán a kritizován jako cosi „nevědeckého“. Jakmile však přijmeme myšlenku „celku“ resp. „celků“ (a celkovosti, zlostnosti), a jakmile začneme uvažovat o celku či celcích v perspektivě časové, musíme také akceptovat to, že každá pravá událost jakožto „celek v čase“ svým průběhem směřuje k tomu, aby se stala, aby se uskutečnila, aby dospěla ke svému vyústění (tzv. konci, což je ovšem označení jen něčeho v oné události či spíše jen něčeho na ní).

(Písek, 110106-1.)